Un zero ben rodó

El Girona s'ha quedat sense marcar en 13 dels 28 partits que ha disputat en el que va de curs · És la pitjor xifra, a aquestes altures de febrer, des que el club va fer el salt al futbol professional

Aquest Girona no té gol. La sentència és ja repetitiva però els fets fan que així sigui, que no tingui aturador per més que avanci el calendari i s'acumulin les jornades. No hi ha manera que la pilota entri i el més preocupant, que les oportunitats, les accions de perill, s'amunteguin. No és així. Contra el Leganés [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/08/play-off-prismatics/1087864.html], l'últim diumenge, la distància respecte a les posicions de play-off es va eixamplar per una sequera alarmant. El gol anul·lat a Santi Bueno [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/08/perez-pallas-descobreix-fora-joc/1087871.html], sigui o no discutible el criteri del VAR i la decisió final de l'àrbitre, va acabar sent l'única ocasió clara amb una rematada entre els tres pals al llarg dels 90 minuts. Un dia més. S'arriba poc a la porteria contrària i es marca encara menys. Així és impossible. Preocupen els números individuals, perquè Cristhian Stuani està lluny de la seva millor versió, Mamadou Sylla s'ha estancat des de fa dos mesos i a Nahuel Bustos encara se l'espera.

Del 26 de setembre, dia del tret de sortida, a 9 de febrer, l'equip ha estat incapaç de marcar en els partits contra l'Sporting (2-0), Fuenlabrada (0-1), Lugo (3-0), Almeria (0-0), Mallorca (0-1 i 1-0), Màlaga (0-1), Alcorcón (1-0), Rayo Vallecano (0-0), Tenerife (2-0), Sabadell (0-0), Vila-real (0-1) i Leganés (0-2). 13 partits (12 de lliga) amb un zero ben rodó al marcador. Això ha passat i la collita ha sigut ben pobra: tres empats i una desena de derrotes, amb la pèrdua dels punts corresponents i la conseqüent eliminació a la Copa del Rei [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/01/27/girona-cau-cap-ben-alt/1085500.html]. No marcar penalitza.

No només hi ha el problema de quedar-se orfe de gols cada dos per tres. Sinó que també l'equip en fa ben pocs quan és capaç de moure el marcador. En són 17 a la Lliga, el tercer pitjor registre, només superant l'Alcorcón i l'Albacete, dos dels quatre equips que ara mateix perdrien la categoria. A la Copa es dissimulen una mica aquests registres: sis gols en quatre actuacions per eliminar la Gimnástica Segoviana, el Lugo i el Cadis, aquest últim de la Primera Divisió.

Ha tingut temporades de tota mena el Girona des que el 2008 va fer el salt al futbol professional tal i com l'entenem avui dia. Però mai havia ofert uns resultats ofensius tan pobres com els actuals. En aquestes últimes 13 temporades consecutives, que han anat a cavall entre l'elit i sobretot la Segona Divisió A, mai s'havia començat el mes de febrer amb 13 partits oficials sense marcar. Però és que ni els precedents més immediats s'hi acosten a una xifra com aquesta. El balanç sempre ha sigut menor, encara que es lluités per estar a dalt a la classificació o per no perdre la categoria.

Curiosament, el segon pitjor registre és el de l'any passat. Quan es disposava de la plantilla més cara de tota la Lliga i Cristhian Stuani no feia altra cosa que inflar els seus registres personals [https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2020/02/04/cristhian-stuani-gols-tots-gustos/1027384.html]. A aquestes mateixes alçades de la pel·lícula, amb el mes de febrer estrenat i mig campionat ja a la butxaca, fins a deu cops el Girona s'havia quedat sense veure porteria. Guarismes que s'acabarien engreixant fins als 18 partits a zero al final de temporada. Una dada també preocupant, però llavors es va treure rèdit d'una bona defensa i de la qualitat individual d'alguns dels futbolistes de la plantilla per acabar abraçant la promoció i no pujant per ben poc en una última eliminatòria, davant l'Elx, que es decidira per una expulsió i un gol a tocar del descompte. Deu cops sense marcar a mig hivern també va passar una altra vegada. Anys enrere, això sí. Va ser la temporada 11/12, amb un context bastant diferent a l'actual perquè aquell Girona, tot i disposar a priori d'un vestidor amb qualitat suficient per lluitar per alguna cosa més, acabaria patint fins a l'últim moment per salvar-se.

El curs de l'ascens a Primera, el 16/17, es va tancar amb només deu partits sense marcar. En tota la temporada. Ja en són menys que ara, quan a la temporada encara li queda teca. Això ha passat fins a cinc cops, que al llarg de tot l'exercici els gironins no marquessin en menys dels 13 partits actuals.

L'any del descens, amb Eusebio Sacristán al timó, fins i tot els números eren millors que els actuals en aquest aspecte. Aquell equip tenia més gol. Al febrer eren nou les vegades sense marcar. I quatre, el millor precedent, les de la temporada 10/11, ara fa una dècada.

I això qui ho resol?

Han anat passant les jornades i ningú ha sigut capaç de trobar cap remei per un mal que comença a pesar i a repetir-se en excès. El pitxitxi de l'actual Girona, Mamadou Sylla, duu cinc gols però l'últim cop que va veure porteria va ser fa una mica més de dos mesos, contra el Mirandés a l'estadi. Cristhian Stuani s´ha perdut uns quants partits, però tot i això només ha fet dos gols. I Nahuel Bustos només ha marcat a la Copa. A la Lliga, res de res.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/09/zero-ben-rodo/1088067.html?utm_source=rss